

In memoriam

Στίχοι: **Σοφία Κολοτούρου**

Μουσική: **Κώστας Παρίσης**

Εκτελέσεις:

ρος Δημοσθένους

Ώρες πολλές στο πνεύμα της μποτίλιας
που `χει από χρόνια τόσα υποταχτεί
λυκόφως ίσα πέφτει από της γρίλιας
τ` άνοιγμα η νύχτα που αργεί.

Γύρισμα ο τροχός, πτώση της μπίλιας
να το ζερό, έχει ήδη τριπλοβγεί.

Τρεις ήταν, λέει ο μύθος ο αστικός
και λέγανε για θάνατο στ` αστεία.

Γενιά μεταπολέμου, μαύρο φως
σκεφτήκανε να παίξουν μια κηδεία

για πλάκα ή για το θρύλο ποιος

σαν φάρσα αναμασά την ιστορία;

Πιο ευάλωτος, το χάρισμα του Λόγου

μπέρδεψε στιγμιαία ο Ποιητής,

μ` ένα χορό αναίτιο του Ζαλόγγου,

με κάλεσμα μιας μυστικής φωνής

και μια σκηνή από θέατρο παραλόγου

να τώρα, παίζεται απ` τους τρεις.

Μπαλκόνι, τρίτος όροφος, βραδάκι

αμήχανη η πράξη η τελευταία

χαλί απλωμένο μοιάζει το Κουκάκι

ζαλίζεται και στρέφει στην παρέα

θα πέσει; Δε θα πέσει ; Ένα γελάκι

στη ύστερη στιγμή του, τη μοιραία.

Ζυγιάζεται για λίγο στο μπαλκόνι,

ανάμεσα σε γη και ουρανό,

στον Καρυωτάκη η σκέψη του σιμώνει,

καθώς και στον Αλέξη Τραϊανό.

"Πατέρα, έρχομαι" μόλις που αρθρώνει,

τρεκλίζει κι αγκαλιάζει το κενό.

Καταχώριση στο stixoi.info: cactus, 18-04-2010

http://www.stixoi.info/stixoi.php?info=Lyrics&act=details&song_id=40648